

Esiodo

Teogonia

a cura di Emilio Piccolo

Classici Latini e Greci
Senecio

Classici Latini e Greci

Senecio

emiliopiccolo@mclink.it

Napoli, 2009

La manipolazione e/o la riproduzione (totale o parziale) e/o la diffusione telematica di quest'opera sono consentite a singoli o comunque a soggetti non costituiti come imprese di carattere editoriale, cinematografico o radio-televisivo.

Esiodo **Teogonia**

a cura di Emilio Piccolo

Classici Latini e Greci
Senecio

Μουσάων Ἐλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
αἴ θ' Ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε
καί τε περι κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
ὄρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο
ἢ Ἴππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἐλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοῦς, ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμένα ἡέρι πολλῆι,

ἐννύχαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἄργείην, χρυσεόσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν

ἠδὲ Ποσειδάωνα γαίηροχον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην
Λητώ τ' Ἴαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἥῳ τ' Ἡέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην

Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

Αἴ νύ ποθ' Ἠσίοδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο·

ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὔτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα γηρύσασθαι.
ὦς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίπειαι·

καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι, θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδῆν
θέσπιν, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα.
καί μ' ἐκέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεΐδειν.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυῖν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη, Μουσᾶων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῆι ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδῆ

ἐκ στομάτων ἠδεῖα· γελᾶ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδοῦποιο θεᾶν ὅπι λειριοέσση
σκιδναμένη· ἤχεϊ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
δώματά τ' ἀθανάτων. αἷ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῆι

ἔξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἔτικτεν,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἑάων·
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσαι θεαὶ λήγουσαι τ' αἰοιδῆς,
ὄσσον φέρτατός ἐστι θεῶν κράτει τε μέγιστος·

αὔτις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,

λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νυκτὸς ἐμίσγετο μητίετα Ζεῦς

νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἔτελέσθη,

ἢ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἣσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν στήθεσσι, ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου·
ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
πάρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν

ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὅσσαν εἶσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἦθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν εἶσαι.

Αἶ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπι καλῆι,
ἀμβροσίῃ μολπήι· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα

ὕμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει
νισομένων πατέρ' εἰς ὄν· ὃ δ' οὐρανῶι ἐμβασιλεύει,
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς καὶ ἐπέφραδε τιμάς.

Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάλειά τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
Καλλιόπη θ'· ἢ δὲ προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.

ἢ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγалоιο
γινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφῶν βασιλῶν,
τῶι μὲν ἐπὶ γλώσσηι γλυκερὴν χεῖουσιν ἔερσην,
τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ τε λαοὶ

πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
ἰθείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων
αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσεν.
τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς

βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάρροπα ἔργα τελεῦσι

ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὡς ἰλάσκονται
αἰδοῖ μιλίχηι, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
τοίη Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

Ἐκ γάρ τοι Μουσέων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

ἄνδρες αἰοῖδοι ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰοῖδός

Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσει μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἴψ' ὃ γε δυσφροσυνέων ἐπιλήθεται οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

Χαίρετε, τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοῖδῆν·

κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος,
εἶπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματι θυίων,

ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν.
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων,
ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὀλυμπον.
ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι

ἔξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ', ὅτι πρῶτον γένητ' αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένητ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλές αἰεὶ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,

Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶι χθονὸς εὐρουδείης,

ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.

Ἐκ Χάεος δ' Ἐρεβός τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,

οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγέναιτο ἴσον ἐωυτῆι
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
γείνατο δ' Οὖρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους

Νυμφέων, αἱ ναίουσιν ἀν' οὖρεα βησσήεντα.
ἦ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν, οἴδματι θυῖον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῶι εὐνήθεισα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἴαπετόν τε

Θεῖαν τε Ῥεῖαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε
Φοῖβην τε χρυσοστέφανον Τηθύην τ' ἔρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,

Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον,
οἱ Ζηνὶ βροντήν τε δόσαν τευξάν τε κεραυνόν.
οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσωι ἐνέκειτο μετώπωι·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων

κυκλοτερῆς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπωι·
ἰσχύς δ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.

Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο

τρεις παῖδες μεγάλοι <τε> και ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύης θ', ὑπερήφανα τέκνα.

τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὠμων αἰσσαντο
ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστωι πεντήκοντα
ἔξ ὠμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν,
ἰσχύς δ' ἄπλητος κρατερὴ μεγάλωι ἐπὶ εἶδει.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε και Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

δεινότατοι παίδων, σφετέρωι δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἔξ ἀρχῆς· και τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπτασκε, και ἔς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῶι δ' ἐπετέρπετο ἔργωι
Οὐρανόσ· ἢ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη

στεινομένη, δολίην δὲ κακὴν τ' ἐφράσσατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος
τεῦξε μέγα δρέπανον και ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν·
εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμημένη ἦτορ·
<παῖδες ἐμοὶ και πατρός ἀτασθάλου, αἶ κ' ἐθέλητε

πείθεσθαι, πατρός γε κακὴν τεισαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.>

Ὅς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
φθέγγετο· θαρσήςσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
αἶψ' αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνήν·

<μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.>

Ὅς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχωι· ἐνέθηκε δὲ χερσὶν

ἄρην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἤλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανόσ, ἀμφὶ δὲ Γαίηι
ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ' ἐτανύσθη

πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχέοιο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
σκαίῃ, δεξιτερῆϊ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,

μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὐ τι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
ὄσσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν

γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ' ἄς Μελίια καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,

ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνωτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
ἔθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισιν ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἴκετο Κύπρον.
ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίῃ

ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
(ἀφρογενέα τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθήρειαν)
κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·

ἠδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφάνθη.
τῆϊ δ' Ἔρος ὠμάρτησε καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσηι.
ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

παρθένιους τ' ὄαρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μιλίχην τε.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὐς τέκεν αὐτός·

φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίη μέγα ῥέξαι

ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φύλον Ὀνειρών.
οὐ τινη κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν

Ἐσπερίδας θ', αἶς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρῦσα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρα καρπὸν·
καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
[Κλωθὴ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἶ τε βροτοῖσι
γενομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,]

αἶ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσιν,
οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο
πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δῶωσι κακὴν ὄπιν ὅστις ἀμάρτη.
τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὀλόη· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα

Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.

Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα
Ἵσμίνας τε Μάχας τε Φόνους τ' Ἀνδροκτασίας τε
Νεϊκέα τε Ψευδεά τε Λόγους τ' Ἀμφιλλογίας τε

Δυσνομίην τ' Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλησιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσση.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,

οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἦπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἦπια δήνεα οἶδεν·
αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίη μισγόμενος καὶ Κητῷ καλλιπάρηιον

Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο, τελέηεντος ποταμοῖο,
Πλωτῶ τ' Εὐκράντῃ τε Σαῶ τ' Ἀμφιπρίτῃ τε
Εὐδώρῃ τε Θέτις τε Γαλήνῃ τε Γλαύκῃ τε

Κυμοθόῃ Σπειῶ τε Θόῃ θ' Ἀλίῃ τ' ἐρόεσσα
Πασιθέῃ τ' Ἐρατῶ τε καὶ Εὐνίκη ῥοδόπηχυσ
καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυῇ
Δωτῶ τε Πρωτῶ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
Νησαίῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Πρωτομέδεια

Δωρὶς καὶ Πανόπῃ καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια
Ἴπποθόῃ τ' ἐρόεσσα καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυσ
Κυμοδόκῃ θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέῃ πόντῳ
πνοιάς τε ζαέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῤεῖα πρηῦνει καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιπρίτῃ,

Κυμῶ τ' Ἰιόνῃ τε εὐστέφανός θ' Ἀλιμήδῃ
Γλαυκονόμῃ τε φιλομμειδῆς καὶ Ποντοπόρεια
Λειαγόρῃ τε καὶ Εὐαγόρῃ καὶ Λαιομέδεια
Πουλυνόῃ τε καὶ Αὐτονόῃ καὶ Λυσιάνασσα
Εὐάρνῃ τε φυῖν τ' ἐρατῇ καὶ εἶδος ἄμωμος

καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας δῖῃ τε Μενίπῃ
Νησῶ τ' Εὐπόμπῃ τε Θεμιστῶ τε Προνόῃ τε
Νημερτῆς θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταιο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν
ἠυκόμους θ' Ἀρπυίας Ἀελλῶ τ' Ὠκυπέτῃν τε,
αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἄμ' ἔπονται
ὠκεΐης πτερύγεσσι· μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήϊους

ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεμφρηδῶ τ' εὐπεπλον Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργούς θ', αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο

ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἴν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσα τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἦ μὲν ἔην θνητή, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρωι,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῶι λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.

Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐκθορε Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῶι μὲν ἐπώνυμον ἦν ὅτ' Ὠκεανοῦ παρὰ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλησιν.
χῶ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα, μητέρα μήλων,

ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει
βροντὴν τε στεροπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεῖς Καλλιρόηι κούρηι κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·
τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληεῖη

βουσί παρ' εἰλιπόδεσσι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθειῇ
ἤματι τῶι ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο
Ὅρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῶι ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.

Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκότος
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
σπιῇ ἐνὶ γλαφυρῶι, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
ἤμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα καλλιπάρηον,
ἤμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε

αἰόλον ὠμηστήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
ἔνθα δὲ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίληι ὑπὸ πέτρῃ
τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·

ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δῶματα ναίειν.
ἦ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χόθνα λυγρῆ Ἐχιδνα,

ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἦματα πάντα.

Τῆσι δὲ Τυφάρονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλόττη
δεινὸν θ' ὑβριστὴν τ' ἄνομόν θ' ἑλικώπιδι κούρηι·
ἦ δ' ὑποκουσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα·
Ὅρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·

δεύτερον αὔτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔ τι φατειόν,
Κέρβερον ὠμηστήν, Αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὑδρην αὔτις ἐγείνατο λυγρὰ ἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

ἄπλητον κοτέουσα βίηι Ἡρακληείη.
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεί χαλκῶι
Ἀμφιπρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλωι Ἰολάωι
Ἡρακλῆς βουλήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.

Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνεύουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,

δεινὴν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερὴν τε.
τῆς [δ'] ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἦ δὲ χιμαίρης, ἦ δ' ὄφις, κρατεροῖο δράκοντος,
πρόσθε λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένιο·

τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.

Ἡ δ' ἄρα Φῆκ' ὀλοήν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὅρθωι ὑποδηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνόισιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποισ·

ἐνθ' ἄρ' ὁ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φυλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος·
ἀλλὰ ἐ ἴς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

Κητῶ δ' ὀπλότατον Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης

πεύρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μήλα φυλάσσει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυος γένος ἐστίν.

Τηθύς δ' Ὠκεανῶι Ποταμοὺς τέκε δινήεντας,
Νεῖλόν τ' Ἄλφειόν τε καὶ Ἥριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον

Φᾶσιν τε Ῥῆσόν τ' Ἀχελωίων <τ'> ἀργυροδίνην
Νέεσσον τε Ῥοδίον θ' Ἀλιάκμονά θ' Ἐπτάπορόν τε
Γρήνικόν τε καὶ Αἴσηπον θεῖόν τε Σιμοῦντα
Πηγιόν τε καὶ Ἔρμον εὐρρείτην τε Κάικον
Σαγγαρίον τε μέγαν Λάδωνά τε Παρθενίον τε

Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδησκον θεῖόν τε Σκάμανδρον.

Τίκτη δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ κατὰ γαῖαν
ἄνδρας κουρίζουσι σὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖς, ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
Πειθῶ τ' Ἀδμήτη τε Ἴάνθη τ' Ἠλέκτρη τε

Δωρίς τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδῆς
Ἴππῶ τε Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε
Ζευξῶ τε Κλυτίη τε Ἰδυΐά τε Πασιθόη τε
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατὴ τε Διώνη
Μηλόβοσίς τε Θόη τε καὶ εὐειδῆς Πολυδῶρη

Κερκῆς τε φυὴν ἐρατὴ Πλουτώ τε βοῶπις
Περσηῆς τ' Ἴάνειρά τ' Ἀκάστη τε Ξάνθη τε
Πετραίη τ' ἐρόεσσα Μενεσθῶ τ' Εὐρώπη τε
Μῆτις τ' Εὐρυνόμη τε Τελεστῶ τε κροκόπεπλος
Χρυσῆς τ' Ἀσίη τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψῶ

Εὐδῶρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρῶ Ὠκυρόη τε
καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφεων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων.
αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλὰ γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι·

τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανίσφυροι Ὠκεανῖναι,

αἶ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὐθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσπειν,

οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσιν.

Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν λαμπρὰν τε Σελήνην
Ἡῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει
ἀθανάτοισι τε θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γεῖναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.

Κρείω δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα
Ἄστραϊὸν τε μέγαν Πάλλαντά τε, δῖα θεῶν,
Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἄστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργεστήν Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον

καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεὰ θεῶι εὐνηθεῖσα·
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον Ἡριγένεια
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στύξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισιν,

καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα,
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεῦει,
ἀλλ' αἰεὶ παρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσεν Στύξ ἄφθιτος Ὠκεανίην

ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μῆ τιν' ἀπορραΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον

ἐξέμεν ἦν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

τὸν δ' ἔφαθ' ὅστις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραςτος
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἧ θέμις ἐστίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στυξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
σὺν σφοῖσιν παιδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός·
τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν·

αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
παιῖδας δ' ἤματα πάντα ἐοῦ μεταναίετας εἶναι.
ὥς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερὲς ὥς περ ὑπέστη
ἐξετέλεσσ'· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αἴ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·

κυσαμένη δὴ ἔπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ,
ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
γεῖνατο δ' Ἀστερίην εὐώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης

ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.

Ἦ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης·
ἦ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,

ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
κικλήσκει Ἐκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμῇ
ρεῖα μάλ', ὧι πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·

καὶ τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύνამίς γε πάρεστιν.
ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἴσαν ἀπάντων·
οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδὲ τ' ἀπήυρα
ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,

ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμὸς
καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσηι
οὐδ', ὅτι μουνογενῆς, ἦσσαν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.

Ἦ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·

ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέλησιν·
ἠδ' ὀπότη' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσωνται
ἄνδρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλησι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
ἐν τε δίκηι βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει·

ἐσθλή δ' αὔθ' ὀπότη' ἄνδρες ἀεθλεύωσιν ἀγῶνι
ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν·
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ρεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει·
ἐσθλή δ' ἱπιήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλησιν,

καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὖχονται δ' Ἑκάτη καὶ ἔρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
ρηιδίως ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῶι·
ἐσθλή δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν,

βουκολίας δ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμνας τ' εἰροπόκων οἴων, θυμῶι γ' ἐθέλουσα,
ἐξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.

Οὔτω τοι καὶ μουνογενῆς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.

θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς·
οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος, αἶδε τε τιμαί.

Ῥεῖη δὲ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἴστίνη Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον

ἴφθιμόν τ' Αἶδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθῶν.

Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε μέγας Κρόνος, ὥς τις ἕκαστος

νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν Οὐρανίωνων
ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι

καὶ κρατερῶι περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
τῶι ὃ γ' ἄρ' οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύωω
παῖδας ἐοῦς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας

τοὺς αὐτῆς, Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσασσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τείσαιτο δ' Ἐρινὺς πατρὸς ἐοῖο
παίδων θ' οὐς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἷ δὲ θυγατρὶ φίλῃι μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,

καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ.
πέμπαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον
ὀππότ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἠμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη

Κρήτηι ἐν εὐρείῃι τρεφέμεν ἀπιταλλέμενάι τε.
ἔνθα μιν ἴκτο φέρουσα θεοῖν διὰ νύκτα μέλαιναν,
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,

Αἰγαίωι ἐν ὄρει πεπυκασμένωι ὑλήεντι.

Τῶι δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδηι μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρωι βασιλῆι·
τὸν τόθ' ἔλῶν χεῖρεσσιν ἐὴν ἐσκάθτετο νηδύν,
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὧς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς

λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίηι καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισι ἀνάξειν.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ἠῦξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς

ὄν γόνον ἅψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς εἴο.
πρῶτον δ' ἐξήμεσε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέηι γυάλοισι ὑπὸ Παρνησοῖο,

σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσιν.

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀσειφροσύνησι·
οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν

καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαιεν.
ἦ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,

τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα,
ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστήσι·
πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα

παρθένον. ὑβριστὴν δὲ Μενόϊτιον εὐρύοπα Ζεὺς

εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῶι
εἵνεκ' ἀτασθαλῆς τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ' Ἑσπερίδων λιγυφώνων
ἐστῆως κεφαλῆι τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν.

ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.

Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεσμοῖς ἀργαλέοισι, μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας,
καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη

νυκτός ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις,
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός
Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλακην
Ἰαπετιονίδηι καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηγὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,

ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἶη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἰόν·
καὶ περ χωόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωι.

Καὶ γὰρ ὄτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῶι
δασσάμενος προῦθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
τῶι μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονα δημῶι
ἐν ῥίνῳ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεΐη·

τῶι δ' αὖτ' ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίσας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῶι.
δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας.»

ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ' ἐπιμειδῆσας, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰγιγενετάων,
τῶν δ' ἔλευ ὀπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.»

φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς
γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὄσσετο θυμῶι
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
χεροῖ δ' ὃ γ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλιφαρ·
χῶσατο δὲ φρένας ἀμφί, χόλος δέ μιν ἴκετο θυμόν,

ὣς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίηι ἐπὶ τέχνηι.
ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὅστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
«Ἴαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδῶς,

ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς.
ἐκ τούτου δῆπεια δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μένος ἀκαμάτιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἴαπετοῖο,
κλέψας ἀκαμάτιο πυρὸς τηλέσκοπον. αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
ὣς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισιν·
γαίης γάρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀργυφέηι ἐσθῆτι· κατὰ κρηῆθεν δὲ καλύπτρην

δαίδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους, νεοθηλέος ἄνθεα ποίης,

ίμερτους περίθηκε κερήατι Παλλάς Ἀθήνη.
ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸς ποίησε, περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις

ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρί·
τῆι δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο, θαῦμα ἰδέσθαι,
κνώδαλ' ὄσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα·
τῶν ὃ γέ πόλλ' ἐνέθηκε, χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
θαυμάσια, ζώιοισιν ἑοικότα φωνήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἄνθρωποι,
κόσμωι ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὄβριμοπάτρης.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν·

ἐκ τῆς γὰρ γένος ἔστι γυναικῶν θηλυτεράων.

Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἔστι γένος καὶ φύλα γυναικῶν,
πῆμα μέγα θνητοῖσι· μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
ὡς δ' ὀπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων·
αἶ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
ἡμάτιαι σπεύδουσι τιθεῖσιν τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους
ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμώνται·

ὡς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται

χῆται γηροκόμοιο, ὃ γ' οὐ βίότου ἐπιδευῆς
ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ ζωὴν δατέονται
χηρωσταί· ὡὶ δ' αὐτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,

τῶι δέ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῶι ἀντιφερίζει

ἐμμενές· ὃς δέ κε τέτμηι ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζῶει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίσσαστον ἀνίην
θυμῶι καὶ κραδίηι, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἔστιν.

᾽Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν·
οὐδὲ γὰρ Ἴαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεύς

τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
καὶ πολὺιδριν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεωι δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῶι
Κόττωι τ' ἠδὲ Γύηι, δῆσε κρατερῶι ἐνὶ δεσμῶι,
ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος

καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
ἐνθ' οἱ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇι, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίηι μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλὰ σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι

οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλόττηι,
Γαίης φραδομοσύνησις ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτίς.
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι.

δερὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες

ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας

Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,

οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ἶθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοί, δωτῆρες ἑάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥεῖη Κρόνωι εὐνηθεῖσα.

Οἱ ῥα τότε' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς,

οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ
οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσι ἀέξετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν·
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,

ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
ὁμοῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαῖ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότητος ἐνήεος, ὅσσα παθόντες
ἔς φάος ἄφικεσθε δυσηλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἡερόντος.»

Ἵως φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·

«δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν ὅ τοι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο·
σῆισι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφου ἡερόντος
ἄφορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν

ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῶι καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόωι καὶ ἐπίφρονι βουλήϊ
ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῆι δημοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνά κρατεράς ὑσμίνας.»

Ἵως φάτ'· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἑάων

μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἐγειραν
πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες ἡματι κείνωι

Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο
οὗς τε Ζεὺς Ἐρέβουσφι ὑπὸ χθονὸς ἤκε φώσδε,

δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσαντο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἐκάστωι πεντήκοντα
ἔξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέσταθεν ἓν δαῖ' λυγρῆι

πέτρας ἠλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως· χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περιάχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἔσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς

σειόμενος, πεδόθεν δὲ τινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος
ῥιπῆι ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἴκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα ποδῶν αἰπεῖα τ' ἰωῆ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων.
ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα στονόεντα·

φωνῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων, οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλω ἀλαλητῶι.

Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος, ἀλλὰ νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένος πληῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου

ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν, οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῆι τε καὶ ἀστεροπῆι ποτέοντο
χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφώντες
ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἔσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη·

ἔζεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμῆ
Τιτῆνας χθονίους, φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἴκανε
ἄσπετος, ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγῆ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.

καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἴσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἢ δ' οὐασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὐτως ὡς ὅτε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
πίλνατο· τοῖος γάρ κε μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑπόθεν ἐξεριπόντος·

τόσσοι δοῦποι ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιην τ' ἐσφαράγιζον
βροντήν τε στεροπὴν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μέγιστο, φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἔνοπὴν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει

σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων,
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισ ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας,

Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ' ἄστος πολέμοιο,

οἳ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας. καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμπαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδωσαν
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἔόντας,

τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
τόσσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιῶν δεκάτη δ' ἐς γαίαν ἵκοιτο·

a
[Ἴσον δ' αὖτ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεος ἄκμων

ἐκ γαίης κατιῶν δεκάτη κ' ἐς Τάρταρον ἵκοι.
τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
τριστοιχεῖ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

κεκρύφεται βουλήσι Διὸς νεφεληγερέταο
χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
τοῖς οὐκ ἐξίτὸν ἔστι. θύρας δ' ἐπέθηκε Ποσειδέων
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγης Κόττος τ' ἦδὲ Βριάρεως μεγάθυμος

ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἐξεῖρης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἕασιν,
ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ·

χάσμα μέγ', οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔδας ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,
ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλη
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
τοῦτο τέρας. καὶ Νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ

ἔστηκεν νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησιν.

Τῶν πρόσθ' Ἴαπετοῖο πάϊς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
ἔστηώς κεφαλήι τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
ἀστεμφέως, ὄθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι
ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν

χάλκεον· ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἔργει,
ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα
γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα
μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔς τ' ἂν ἴκηται,

ἢ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα,
ἢ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδέϊ.

Ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς

Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανίων οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἦσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
τοῦ δὲ σιδηρῆ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ

νηλεὲς ἐν στήθεσσι, ἔχει δ' ὄν πρῶτα λάβησι
ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης
ἐστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάρειθε φυλάσσει,

νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῆι τε καὶ οὐάσιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει ὄν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
[ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης.]

Ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη, νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δῶματα ναιεῖ,
μακρῆσι πέτρησι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίσι ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
ὀππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται
καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται Ὀλύμπια δῶματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπέμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκα

τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόωι πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
ὑψηλῆς· πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται·

ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίης ἀργυρέης εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπτει,

ἦ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.

Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,

κεῖται νήυτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δὲ ἐ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπεὶ νοῦσον τελέσση μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος·
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὔτις
εἴρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.

τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόντος
πόντου τ' ἀπρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόντος
ἐξεῖης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,

ἀργαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
ἐνθα δὲ μαρμάρειά τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφῆς, ρίζησι διηνεκέεσσι ἀρηρώς,
αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.

αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δῶματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριαρέων γε μὲν ἦν ἐόντα
γαμβρὸν ἐὼν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπιύειν, θυγατέρα ἦν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασεν Ζεὺς,
ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·

οὐ χεῖρες μὲν ἕασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι,
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων

ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
γλώσσησιν δνοφερῆσι λελιχμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
θεσπεσίης κεφαλήσιν ὑπ' ὄφρῦσι πῦρ ἀμάρυσσεν·
πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·
φωναὶ δ' ἐν πάσησιν ἕσαν δεινῆς κεφαλήσιν

παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ' ὡς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
ταύρου ἐριβρύχεω μένος ἀσχέτου ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,

ἄλλοτε δ' αὖ ροίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.

Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνω,
καὶ κεν ὄ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα

σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
ποσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
ὄρνυμένοιο ἄνακτος, ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον

βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
ἔζεε δὲ χθῶν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα·
θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
ῥιπήϊ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὄρωρει·

τρέε δ' Αἰδῆς ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων
Τιτῆγνές θ' ὑποταρτάριοι Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες
ἀσβέστου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτήτος.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὸν μένος, εἶλετο δ' ὄπλα,

βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
ἔπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πλεγῆϊσιν ἰμάσσας,
ἦριπε γυιωθεὶς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος

οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆϊς παιπαλοέσσης
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
αὐτμῆι θεσπεσίῃ καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς
τέχνηι ὑπ' αἰζηῶν ἐν εὐτρήτοις χοάνοιο
θαλφθεὶς, ἠὲ σίδηρος, ὃ περ κρατερώτατός ἐστιν,

οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω
τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ ὑφ' Ἥφαιστου παλάμησιν·
ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥίψε δὲ μιν θυμῶι ἀκαχῶν ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,

νόσφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέστεω Ζεφύρου τε·
οἷ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεή, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ,
αἰ δ' ἄλλαι μὰψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν·
αἰ δὲ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῆι θυίουσιν ἀέλλι·

ἄλλοτε δ' ἄλλη ἄεισι διασκιδῶσί τε νῆας
ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράσιν, οἳ κείνησι συνάντωνται κατὰ πόντον·
αἰ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων

πιμπλεῖσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευέμεν ἠδὲ ἀνάσσειν
Γαίης φραδοσύνησιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν

ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλωι φρένας ἔξαπατήσας

αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδὺν
Γαίης φραδμοσύνησι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
τῶς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμῆν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰγιγενετῶν·
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι,

πρῶτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδὺν,

ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρας,
Εὐνουμίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἶ τ' ἔργ' ὠρεύουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
Μοίρας θ', ἥς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,

Κλωθῶ τε Λάχεσιν τε καὶ Ἄτροπον, αἶ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνομη Χάριτας τέκε καλλιπαρήϊους,
Ὠκεανοῦ κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἔρατεινήν.

τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶβeto δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δὲ θ' ὑπ' ὄφρυσι δερκιδῶνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκῶλενον, ἦν Αἰδωνεὺς
ἦρπασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἔξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἔξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλία καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανίωνων,

γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγεῖσα.

Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἧ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθειαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην,

δεινὴν ἐγρεκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην
πότνιαν, ἧ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχη τε·
Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισε ὦν παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον Οὐρανίωνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὃς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῤηνοτόρω Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε

δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρούεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἄρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσσα.

Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητῆ· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληεῖην

μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαίην δ' Ἥφαιστος, ἀγακλυτὸς ἀμφιγυθείς,
ὀπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
τῇν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.

Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι,
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας

ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὠκεανίνῃ
Περσηῖς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο

γῆμε θεῶν βουλήσιν Ἴδυϊαν καλλιπάρηιον.
ἦ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
γεῖναθ' ὑποδηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

Ἵμεῖς μὲν νῦν χαιρέτ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ' ἠπειροὶ τε καὶ ἀλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσαί δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

Ἰασίῳ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ
νειῶν ἐνι τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίοι νι δήμῳ,
ἔσθλον, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἴκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.

Κάδμωι δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσαῆς Ἀφροδίτης,
Ἴνῳ καὶ Σεμέλῃ καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνωι ἐνὶ Θήβῃ.

Κούρη δ' Ὠκεανοῦ, Χρυσάορι καρτεροθύμωι

μιθθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
Γηρουνέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖη
βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθειῖη.

Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν,

Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα·
αὐτάρ τοι Κεφάλω φιλύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἤβης
παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ

ᾧρτ' ἀναρεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κούρη δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῆσι θεῶν αἰειγενετῶν
ἦγε παρ' Αἰήτῳ, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,

τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστῆς Πελῆος καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός·
τοὺς τελέσας Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρη
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.

καὶ ῥ' ἦ γε δηθηεῖσ' ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν,
Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι, ἀλίιο γέροντος,
ἦ τοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων

Αἶακοῦ ἐν φιλότῃ διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεί δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξιγόρα θυμολέοντα.

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν εὐστέφανος Κυθήρεια
Ἀγχίση ἥρωι μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃ

Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὑλέσσης.

Κίρκη δ' Ἑλίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
γείνατ' Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
Τηλέγονον δ' ἄρ' ἔτικτε διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶι νήσων ἱεράων
πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσσῆι Καλυψῶ δῖα θεάων
γείνατο Ναυσινόον τε μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότῃ.

Αὔται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον ἀείσατε, ἠδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.